

ת"פ 9284/12/16 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות יהודה שי, נגד אלי פהימה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 9284-12-16 ישראל נ' פהימה

בפני כב' השופט אילן סלע

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל - שלוחת תביעות יהודה שי, ע"י עו"ד מוטי בניטה נגד אלי פהימה ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה
הנאשם	

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אבי בוזו
הנאשם וב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין מיום 9.04.18. בקצירת האומר יצוין כי ביום 10.07.16 בסמוך לשעה 20:47 נכנס הנאשם לרכבו, שחנה ליד ביתו במעלה אדומים, נהג בו קדימה ואחורה פעמיים, תוך שפגע במזיד ברכב של שכנתו הגב' הודיה מזרחי (להלן: "המתלוננת") שחנה מאחורי רכבו. ואולם, לא הוכחו נזקים שגרמו מפגיעה זו. בחלוף זמן קצר ירד הנאשם מביתו אל רכב המתלוננת ושרב במזיד את שמשת הדלת הימנית האחורית של הרכב.

3. הנאשם כפר במיוחס לו. הוא הודה בפגיעה ברכב המתלוננת אך טען כי הדבר נעשה שלא בכוונה. גרסתו נשללה בהכרעת הדין.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. בטיעוניו לעונש עמד על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, מניעת פגיעה ברכושו של אדם, ובמקרה זה מניעת הטלת טרור נגד תושבי המקום ולקיחת החוק לידיים על ידי הנאשם להשגת מטרותיו. באשר לנסיבות ביצוע העבירה ציין ב"כ המאשימה את הפחד שאחז במתלוננת נוכח מעשי הנאשם כפי שעלה מעדותה ואת העובדה כי הנאשם לא שילם למתלוננת בגין הנזק שגרם לרכב. מטרת המעשה הייתה להשפיע על שכניו של הנאשם שלא יחנו מול ביתו. מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע, לטעמו של ב"כ המאשימה, ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל למשך מספר חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

5. באשר לנאשם נטען כי הוא לא נטל אחריות למעשיו, ויש לו עבר פלילי גם בעבירות אלימות, אמנם ישן, אך משמעותי. בנסיבות אלו, נטען, יש לגזור את עונשו של הנאשם בחלק האמצעי של המתחם. זאת בין היתר גם בשל חלופ הזמן והעובדה שבשנים האחרונות אין לנאשם הרשעות. בנסיבות אלו עתר ב"כ המאשימה לעונש של"צ, וככל שהנאשם יימצא כבלתי מתאים לשל"צ למאסר בעבודות שירות. בנוסף עתר ב"כ המאשימה למאסר על תנאי, קנס גבוה ומשמעותי, ופיצוי משמעותי למתלוננת.

6. מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי מדובר באירוע שאירע לפני כשנתיים. הנזק אינו גדול שכן מדובר בשמשה קטנה של הרכב, שבנסיבות אחרות כלל לא היה מוגש כתב אישום בגינו. לדבריו, המשטרה השקיע מאמץ גדול בתיק זה ו"הנאשם נסרק במסרקות של ברזל", כשהוא פעל אך תחת כעס נוכח מצוקת חנייה. באשר לעבר הפלילי נטען כי מדובר בעבירות מלפני זמן רב, ההרשעה האחרונה משנת 2006. בנסיבות אלו נטען כי יש לגזור את עונשו ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, מתחם המתחיל מאי הרשעה.

7. עוד נטען, כי הנאשם הוא קבלן רשום, ובנסיבות אלו הרשעתו יכולה להביא לביטול רישונו וסגירת החברה שהוא הקים בעמל רב. בהקשר זה גם צוין כי הנאשם מפרנס יחיד של משפחתו - אשתו ושבעת ילדיו. בנסיבות אלו נתבקש לבטל את הרשעתו של הנאשם. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם פגוע ברגל שמאל והוא אף נפגע במהלך אירוע זה כשנחתך באצבעו משבירת השמשה. כן ציין כי המתלוננת קיבלה פיצוי מחברת הביטוח.

8. בהתייחס לשאלת ביטול ההרשעה ציין ב"כ המאשימה כי נוכח העבר הפלילי של הנאשם ואי נטילת האחריות אין מקום לביטול ההרשעה ומה גם שהרשעת הנאשם לא תוביל בהכרח לשלילת רישונו.

9. הנאשם ציין בדבריו כי הוא קבלן רשום וההרשעה כשלעצמה תפגע בו בצורה כלכלית קשה, שעה שהוא המפרנס היחיד של אשתו ושבעת ילדיו.

10. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן ממנו נלמד אודות נסיבות חייו של הנאשם, שהיו לא פשוטות מגיל צעיר. לצד זאת עלה, כי הנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו, והתרשמות קצינת המבחן הייתה כי הוא נוקט בעמדה קורבנית.

דין והכרעה

11. העבירה של חבלה במזיד ברכב בה הורשע הנאשם נועדה להגן על רכוש הזולת והאינטרס המוגן על ידה היא זכות הקניין.

12. במקרה זה, הנאשם ירד פעמיים מביתו בכוונה תחילה לפגוע ברכב המתלוננת. הוא לא הסתפק בפעם הראשונה בה ירד והסיע את רכבו לאחור ופגע בחזית רכבה של המתלוננת, אלא הוא ירד פעם נוספת כדי לשבור את שמשת הרכב. הוא גם ניסה להעלים את עקבותיו בכך שניקה את כתמי הדם שנוצרו לאחר שנפגע באצבעו כתוצאה מהשבירה. פשיטא כי לא ניתן להשלים עם טענת הסניגור לנזק קטן מאחר ומדובר בשמשת חלון קטן. ביצוע העבירה נועד להטיל אימה על שכניו של הנאשם נוכח מצוקת החנייה שהייתה לו ובכך יש לראות חומרה גדולה במיוחד.

13. בשים לב לאינטרס המוגן, לנסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע משל"צ ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד קנס ופיצוי למתלונן בנסיבות המתאימות ועונש צופה פני עתיד (ראו הפסיקה שנסקרה על ידי בגזר הדין בת"פ 43297-12-14 **מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם בנבו, 2.05.18).

מכאן לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, ובתוך כך לדין בשאלת ביטול הרשעתו.

14. הנאשם, יליד 1967, כיום בן 51, בעברו 7 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2006. מדובר בעבירות אלימות ורכוש, בכללן סחיטה באיומים, תקיפה סתם, חבלה ברשלנות, החזקת סמים לצריכה עצמית, וגניבה. בשנת 2006 הוא ריצה עונש מאסר של 8 חודשים.

15. הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו. גם בדבריו בסיום הטעונום לעונש הוא התמקד במצבו שלו ולא הביע כל חרטה על מעשיו. אדרבה, לפי דברי עורך דינו, הוא רואה את עצמו כמי שהמשטרה "סרקה את בשרו במסרקות של ברזל".

16. בנסיבות אלו, ובשים לב להלכות הקבועות בעניין הימנעות מהרשעה, אשר תתאפשר רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן לא מתקיים יחס סביר בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי וחומרתה של העבירה ((ראו למשל: ע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.14); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.07)) - אין מקום לביטול הרשעתו של הנאשם במקרה זה. מסקנה זו אך מתבקשת הן נוכח עברו הפלילי של הנאשם, הן נוכח נסיבות ביצוע העבירה, והן נוכח אי נטילת האחריות. כמו כן, כפי שגם טען ב"כ המאשימה, קיומה של פגיעה קונקרטיית אינו מוכרח. עיון בחוק

רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, תשכ"ט-1969 והתקנות שהותקנו על פיו, מלמד כי ההכרעה בדבר ביטול רישום בפנקס, מסורה לרשם הקבלנים, ולשיקול דעתו בשים לב לחומרת המעשה (סעיף 8א'). בנסיבות אלו, ובשים לב להרשעות הקודמות של הנאשם, אך נכון וראוי שההרשעה תעמוד בעינה, והרשם הוא זה אשר יבחן את הטענות בדבר חומרת המעשה והשלכותיו. ככל שתהיה להרשעה זו השלכה על עבודתו של הנאשם, ולו בפגיעה בחלק מאפשרויות התפרנסותו, אין לנאשם להלין בעניין זה אלא על עצמו.

17. באשר לעונשו של הנאשם, אני סבור כי בשים לב לאי נטילת האחריות, העבר הפלילי, הגם שהוא אינו מהתקופה האחרונה, יש לקבוע את עונשו של הנאשם במחצית המתחם, ורק משום שהכלל הוא כי בית המשפט לאישים עצמובמקומו של "הקטגור", ובהעדר נימוקים מיוחדים, אם המאשימה תטען כיאיןלהחמירעםהנאשם, לאיבואביתהמשפטויוחמירעלדעתעצמו (עש"מ 2/67 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד כב(1) 57 (1968); ע"פ 532/71 בחמוצקי נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(1) 543 (1972); ע"פ 4722/92 מרקוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 45 (1993)), אני משית על הנאשם עונש חמור מזה שביקש ב"כ המאשימה להשית.

18. בשים לב אפוא, לאמור לעיל ולמכלול הנסיבות לקולא ולחומרא, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 200 שעות של"צ בפיקוח שירות המבחן.

שירות המבחן יערוך תכנית לנאשם ויגישה לבית המשפט בתוך 30 יום.

במקרה של צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יבצע את השינוי ללא צורך באישור מוקדם של בית המשפט.

הובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי השל"צ לשביעות רצון שירות המבחן, בית המשפט יהיה רשאי להפקיע את עונש השל"צ ולהשית עונש אחר תחתיו.

ב. 75 ימי מאסר אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור את העבירה בה הורשע, או עבירת אלימות כולל איומים, בתוך 3 שנים מהיום.

ג. קנס בסך ₪ 1,500 שישולם בתוך 30 יום מהיום, או 10 ימי מאסר תחתם.

ד. פיצוי למתלוננת בסך של ₪ 2,000 שישולם בתוך 30 יום מהיום.

המאשימה תמסור פרטי המתלוננת בתוך 30 יום.

ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח טבת תשע"ט, 26 דצמבר 2018, במעמד המתייצבים.

